

СПОГОДБА МЕЖДУ ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РЕПУБЛИКА БЪЛГАРИЯ И ПРАВИТЕЛСТВОТО НА РУСКАТА ФЕДЕРАЦИЯ ЗА ИЗБЯГВАНЕ НА ДВОЙНОТО ДАНЪЧНО ОБЛАГАНЕ С ДАНЪЦИ НА ДОХОДИТЕ И ИМУЩЕСТВОТО

Ратифицирана със закон, приет от 36-о Народно събрание на 23.03.1994 г. - ДВ, бр. 29 от 1994 г.

Издадена от Министерство на финансите, обн., ДВ, бр. 3 от 9.01.1996 г., в сила от 8.12.1995 г.

т. 7, р. 1, № 13

Правителството на Република България и правителството на Руската федерация,

потвърждавайки желанието си да разширяват и насърчават взаимното си сътрудничество, като отчитат интересите на двете страни,

желаейки да сключат спогодба за избягване на двойното данъчно облагане с данъци на доходите и имуществото,
се договориха, както следва:

Член 1

Лица, по отношение на които се прилага спогодбата

Тази спогодба се прилага спрямо лица, които за целите на данъчното облагане са местни лица на едната или на двете договарящи се държави.

Член 2

Данъци, за които се прилага спогодбата

1. Тази спогодба се прилага за данъци върху доходите и имуществото, събирани в договарящите се държави, независимо от начина на тяхното събиране.

2. Данъци върху доходите и имуществото са всички данъци върху общата сума на доходите, общата стойност на имуществото или върху отделни елементи на доходите и имуществото, включително върху дохода от отчуждаване на движимо или недвижимо имущество.

3. Действащите данъци, за които се прилага тази спогодба, са следните:

а) за Република България:

I. данък върху общия доход;

II. данък върху печалбата; и

III. данък върху сградите

(по-нататък наричани "български данъци");

б) за Руската федерация - данъците върху печалбата, доходите и имуществото, събирани в съответствие със следните закони на Руската федерация:

I. за данък върху печалбата на предприятията и организациите;

II. за данъчното облагане на доходите на банките;

III. за данъчното облагане на застрахователната дейност;

IV. за подоходния данък върху физически лица;

V. за данъка върху имуществото на предприятията; и

VI. за данъка върху имуществото на физическите лица

(по-нататък наричани "руски данъци").

4. Тази спогодба ще се прилага и за всички еднакви или подобни по същество данъци върху дохода, които ще се събират след датата на подписване на спогодба като допълнение или вместо съществуващите данъци. В съответствие с разпоредбите на чл. 26 компетентните органи на договарящите се държави ще се уведомяват взаимно за всякакви съществени изменения в съответните им данъчни закони, необходими за прилагането на тази спогодба.

Член 3

Общи определения

1. По смисъла на тази спогодба, ако контекстът не изисква друго:

а) термините "едната договаряща държава" и "другата договаряща държава" означават Република България или Руската федерация (Русия) според изискванията на контекста;

б) терминът "България" означава Република България, а когато е употребен в географски смисъл, означава територията, върху която тя упражнява своя държавен суверенитет, включително териториалното море, както и континенталния шелф и изключителната икономическа зона, върху които упражнява суверенни права и юрисдикция в съответствие с международното право;

в) терминът "Руската федерация" при използването му в географски смисъл означава нейната територия, включително териториалните води, както и икономическата зона и континенталния шелф, върху които тази държава осъществява суверенните си права и юрисдикция в съответствие с нормите на международното право и където действа нейното данъчно законодателство;

г) терминът "лице" означава физическо лице, юридическо лице или всяко друго сдружение от лица, което се разглежда като корпоративно обединение за целите на данъчното облагане;

д) термините "предприятие на едната договаряща държава" и "предприятие на другата договаряща държава" означават съответно стопанска дейност, осъществявана от местно лице на едната договаряща държава, и стопанска дейност, осъществявана от местно лице на другата договаряща държава;

е) терминът "международен транспорт" означава всеки превоз, извършен от местно лице на едната договаряща държава, освен ако превозът се извършва изключително между места, намиращи се само в едната договаряща държава;

ж) терминът "компетентни органи" означава:

I. по отношение на България - министъра на финансите или негов упълномощен представител;

II. по отношение на Руската федерация - Министерството на финансите или негов упълномощен представител.

2. При прилагането на тази спогодба от една от договарящите се държави всеки термин, който не е изрично определен, ще има това значение, което му придава националното данъчно законодателство на тази договаряща държава, доколкото от контекста не се налага друго.

Член 4

Местно лице

1. За целите на тази спогодба изразът "местно лице на едната договаряща държава" означава всяко лице, което според законодателството на тази държава подлежи на облагане в нея на основание неговото гражданство, постоянно местожителство, постоянно местопребиваване, място на регистрация за юридическо лице или друг подобен критерий.

2. Ако в съответствие с ал. 1 физическо лице е местно и на двете договарящи се държави, неговото положение се определя, както следва:

а) то се счита за местно лице на тази договаряща държава, в която разполага с постоянно жилище; ако то разполага с постоянно жилище в двете държави, то се счита за местно лице на тази държава, с която има най-тесни лични и икономически връзки (център на жизнени интереси);

б) ако договарящата държава, в която е центърът на жизнени интереси, не може да бъде определена или ако то не разполага с постоянно жилище в нито една от договарящите се държави, то се счита местно лице на държавата, в която обичайно пребивава;

в) ако то обичайно пребивава в двете договарящи се държави или ако то обичайно не пребивава в нито една от тях, то се счита за местно лице на тази договаряща държава, на която е гражданин;

г) ако всяка една от договарящите се държави разглежда това лице като свой гражданин или ако то не е гражданин на нито една от тях, компетентните органи на договарящите се държави ще решат този въпрос чрез взаимно споразумение.

3. Когато съгласно разпоредбите на ал. 1 лице, което не е физическо лице, е местно лице на двете договарящи държави, то се счита за местно лице на държавата, в която се намира седалището на действителното му управление.

Член 5

Място на стопанска дейност

1. За целите на тази спогодба изразът "място на стопанска дейност" означава определено място на дейност, чрез което предприятие на едната договаряща държава цялостно или частично осъществява стопанска дейност в другата договаряща държава.

2. Терминът "място на стопанска дейност" включва по-специално:

а) място на управление;

б) поделение (клон);

в) кантора (бюро);

г) фабрика;

д) работилница или сервиз;

е) мина, нефтен или газов кладенец, кариера и всяко друго място за добиване на природни богатства;

ж) строителна площадка, строителен или монтажен обект се считат за място на стопанска дейност само ако работата, свързана с тях, продължава повече от 12 месеца.

3. Независимо от предходните разпоредби на този член не се счита за място на стопанска дейност:

а) използването на съоръжения единствено с цел складиране, излагане или доставка на стоки или изделия, принадлежащи на предприятието;

б) поддържането на запаси от стоки или изделия, принадлежащи на предприятието, единствено с цел складиране, излагане или доставка, включително и стоки и изделия, изложени на панаир или изложба, които се продават след закриването на панаира (изложбата);

в) поддържането на запаси от стоки или изделия, принадлежащи на предприятието, единствено с цел преработката им от друго предприятие;

г) поддържане на определено място изключително за покупка на стоки или изделия или за събиране на информация за предприятието;

д) поддържане на определено място изключително за дейност, която има подготвителен или спомагателен характер за предприятието;

е) поддържане на определено място изключително за осъществяване на всяко съчетание от посочените в буквите от "а" до "д" дейности.

4. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2, когато лице, което не е представител с независим статут, за когото се прилага разпоредбата на ал. 5, действа в едната договаряща държава от името на предприятие на другата договаряща държава, счита се, че това лице има място на стопанска дейност в първата посочена държава по отношение на всяка дейност, която лицето като представител осъществява за това предприятие, ако то има правомощия да сключва договори в тази друга държава от свое име и обичайно упражнява тези правомощия, освен ако неговата дейност не се ограничава до видовете дейности, посочени в ал. 3, които, ако бъдат осъществявани чрез определено място на стопанска активност, не биха направили това определено място на стопанска активност в място на стопанска дейност в съответствие с разпоредбите на този член.

5. Няма да се счита, че предприятие на едната договаряща държава има място на стопанска дейност в другата договаряща държава само поради обстоятелството, че то извършва стопанска дейност в тази друга държава посредством брокер, общ комисионер или друг представител с независим статут, ако тези лица действат в обичайните граници на своята стопанска дейност.

6. Обстоятелството, че дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, контролира или е контролирано от дружество, което е местно лице на другата държава или което извършва стопанска дейност в тази друга държава (чрез място на стопанска дейност или по друг начин), не е основание да се счита което и да е от дружествата за място на стопанска дейност на другото.

Член 6

Доходи от недвижимо имущество

1. Доходи, които местно лице на едната договаряща държава получава от недвижимо имущество (включително доходи от селско и горско стопанство), намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Терминът "недвижимо имущество" има съдържанието, което му придава законодателството на договарящата държава, в която се намира въпросното имущество. Морски, речни и въздушни съдове и пътни транспортни средства не се считат за недвижимо имущество. Във всички случаи терминът "недвижимо имущество" обхваща и имущество, принадлежащо към недвижимото имущество, добитък и оборудване, използвани в селското и горското стопанство, правата спрямо които се прилагат разпоредбите на общото законодателство относно поземлената собственост, плодopolзването на недвижимо имущество, както и правата върху променливи или определени по размера си плащания, изплащани като компенсация за предоставяне на правото на разработване на минерални ресурси, извори и други природни ресурси.

3. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и по отношение на доходи, получени от пряко използване, отдаване под аренда или наем или от използване под каквато и да е друга форма на недвижимо имущество.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 3 се прилагат също така и по отношение на доходи от недвижимо имущество на предприятие и по отношение на доходи от недвижимо имущество, използвано за извършване на независими лични услуги.

Член 7

Печалби от стопанска дейност

1. Печалбата, получена в едната договаряща държава от предприятие на другата договаряща държава, може да се облага в първата държава единствено когато тя е получена чрез разположено там място на стопанска дейност и само тази част от нея, която се отнася към това място на стопанска дейност.

2. Като се има предвид разпоредбата на ал. 3, когато предприятие на едната договаряща държава извършва стопанска дейност в другата договаряща държава чрез разположено там място на стопанска дейност, във всяка договаряща държава към това място на стопанска дейност ще се отнасят печалбите, които то би получило, ако би било отделно и самостоятелно предприятие, извършващо същите или подобни дейности при същите или подобни условия и работещо напълно независимо от предприятието, на което то е място на стопанска дейност.

3. При определянето на печалбите на мястото на стопанска дейност се допуска приспадане на разходите, извършени за мястото на стопанска дейност, включително управленските и общите административни разходи, извършени както в държавата, в която се намира мястото на стопанска дейност, така и на всяко друго място.

4. Не се начислява печалба към мястото на стопанска дейност само на основание покупка на стоки или изделия за предприятието.

5. Когато печалбата включва видове доходи, разгледани отделно в други членове на тази спогодба, разпоредбите на тези членове няма да се засягат от разпоредбите на този член.

Член 8

Печалба (или доход) от международен транспорт

1. Печалба (или доход) от дейности по използването за международни превози на транспортни средства подлежат на облагане само в тази договаряща държава, на която лицето, притежаващо транспортни средства, е местно лице.

2. Разпоредбите на ал. 1 се прилагат и за печалбите от участие в пул, съвместно предприятие или международни организации за експлоатация на транспортни средства.

Член 9

Промени в облагаемия доход

1. Когато:

а) предприятие на едната договаряща държава участва пряко или непряко в управлението, контрола или капитала на предприятие на другата договаряща държава; или

б) едни и същи лица участват пряко или непряко в управлението, контрола или капитала на предприятие на едната договаряща държава и на предприятие на другата договаряща държава и в случаите, когато търговските или финансовите отношения между двете предприятия бъдат осъществени при поставени или уговорени условия, които се отличават от тези, които биха били съществували между независими предприятия, то всяка печалба, която би била получена от едното от тях, но поради наличието на тези условия не е получена, може да бъде прибавена към печалбата на това предприятие и съответно обложена с данъци.

2. Когато едната договаряща държава включи в печалбата на предприятие на тази държава - и съответно обложи с данък - печалба, по отношение на която предприятие на другата договаряща държава е било подложено на облагане с

данък в тази друга държава и първата посочена държава декларира, че включената по този начин печалба се явява печалба, която би била получена от предприятието на първата посочена държава, ако отношенията между двете предприятия биха били такива, както между независими предприятия, то тогава тази друга държава ще направи съответната поправка на начисления от нея данък върху тази печалба, ако другата държава приема такава поправка за обоснована. При извършването на такава поправка ще трябва да се отчитат и другите разпоредби на спогодбата и компетентните органи на договарящите държави при необходимост ще се консултират един с друг.

Член 10

Дивиденди

1. Дивиденди, изплащани от дружество, което е местно лице на едната договаряща държава, на местно лице на другата договаряща държава, се облагат с данъци в тази друга договаряща държава.

2. Въпреки това тези дивиденди могат да се облагат с данък в договарящата държава, на която дружеството, изплащащо дивидентите, е местно лице, и в съответствие със законодателството на тази държава, но когато получателят на дивидентите е техен действителен ползвател, определеният данък не може да надвишава 15 на сто от brutната сума на дивидентите.

3. Терминът "дивиденди", както е употребен в този член, означава доходи от акции или други права (с изключение на вземания за дълг), даващи право на участие в печалбата, както и доходи от други корпоративни права, които се третират за целите на данъчното облагане, по същия начин, както доходи от акции съгласно законодателството на държавата, на която дружеството, разпределящо печалбата, е местно лице.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако действителният ползвател на дивидентите като местно лице на едната договаряща държава извършва или е извършил стопанска дейност в другата договаряща държава, на която е местно лице дружеството, изплащащо дивидентите чрез място на стопанска дейност, разположено там, или упражнява в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и участието, с оглед на което се изплащат дивидентите, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 и 14.

Член 11

Лихви

1. Лихви, възникващи в едната договаряща държава и платени на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в другата държава.

2. Въпреки това тези лихви могат да бъдат облагани с данък и в договарящата държава, в която възникват и съобразно законодателството на тази държава, но когато получателят им е действителният ползвател на лихвите, така наложеният данък няма да надвиши 15 на сто от brutната сума на лихвите.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 2 лихви, възникващи във:

а) Република България и изплащани на правителството на Русия или на Централната банка на Русия, се освобождават от облагане с български данъци;

б) Русия и изплащани на правителството на Република България или на Българската народна банка, се освобождават от облагане с руски данъци.

4. Терминът "лихви", използван в този член, означава доход от вземания за дълг от всякакъв вид, както и доход от държавни ценни книжа и доход от

облигации или други вземания за дълг, включително премии и награди по тези ценни книжа, облигации или вземания за дълг, а така също и всеки друг доход, който се разглежда като доход по предоставени в заем суми според данъчното законодателство на държавата, в която той възниква.

5. Разпоредбите на ал. 1 и 2 няма да се прилагат, ако действителният ползвател на лихвите като местно лице на едната договаряща държава извършва или е извършило стопанска дейност в другата договаряща държава, от която произхождат лихвите, чрез намиращо се там място на стопанска дейност или извършва независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и вземането за дълг, във връзка с което се плащат лихвите, е действително свързано с това място на стопанска дейност или с тази определена база. В този случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

Член 12

Доходи от авторски права и лицензии

1. Доходи от авторски права и лицензии (роялти), произхождащи от едната договаряща държава и изплащани на местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат в тази друга държава.

2. Въпреки това тези доходи от авторски права и лицензии могат да се облагат с данъци и в договарящата държава, от която произхождат, и в съответствие с нейното национално законодателство, но ако получателят е действителният ползвател на авторските и лицензионните възнаграждения, наложеният данък няма да надвишава 15 на сто от brutния размер на дохода от авторските права и лицензиите.

3. Терминът "доходи от авторски права и лицензии", използван в този член, означава плащания от всякакъв вид, получени за ползване или за предоставяне правото на ползване на авторско право за всяко литературно, художествено или научно произведение, включително кинофилми или записи за телевизионно- или радиопредаване, на всеки патент, търговска марка, чертеж или образец, схема, секретна формула или процес, или за информация относно промишлен, търговски или научен опит, или за ползването или предоставяне правото за ползване на промишлено, търговско или научно оборудване, а така също и за оказване на технически услуги, свързани с използването на това оборудване.

4. Разпоредбите на ал. 1 и 2 не се прилагат, ако лицето - действителен ползвател на доходите от авторските права и лицензии, като местно лице на едната договаряща държава извършва дейност в другата договаряща държава, от която произхождат доходите от авторски права и лицензии, чрез място на стопанска дейност, разположено там, или извършва в тази друга държава независими лични услуги чрез определена база, разположена там, и правото или имуществото, във връзка с които се изплащат авторските и лицензионни възнаграждения, е действително свързано с такова място на стопанска дейност или определена база. В такъв случай се прилагат съответно разпоредбите на чл. 7 или 14.

Член 13

Печалби (доходи) от увеличаване стойността на имущество

1. Печалба (доход), представляваща увеличаване стойността на имущество, което местно лице на едната договаряща държава получава от продажба на недвижимо имущество, определено съгласно чл. 6 и намиращо се в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Печалба (доход) от увеличаване на стойността на имущество, получена от продажба на движимо имущество, съставляващо част от място на стопанска

дейност, което предприятие на едната договаряща държава има в другата договаряща държава, или на движимото имущество, принадлежащо към определена база, която се намира в другата държава в разпореждане на местни лица на първата държава с цел осъществяване независими лични услуги, включително от увеличаване на стойността при отчуждаване на такова място на стопанска дейност или определена база, може да се облага с данъци в тази друга държава.

3. Печалба (доход), представляваща увеличение на стойността на имущество, получена от местно лице на едната договаряща държава, произхождаща от продажба на морски, въздушни съдове и пътни транспортни средства, използвани в международния транспорт, или движимото имущество, свързано с такива дейности, подлежат на облагане само в тази договаряща държава, на която продавачът е местно лице.

4. Печалба (доход), представляваща увеличение на стойността, получена от продажбата на каквото и да е друго имущество, включително акции на дружества или облигации, вземания за дълг и други подобни, подлежат на облагане само в тази договаряща държава, на която продавачът е местно лице.

Член 14

Доходи от независими лични услуги

1. Доходи, получени от физическо лице - местно лице на едната договаряща държава, от извършване на професионални услуги или от други дейности с независим характер, се облагат с данък само в тази държава, с изключение на случаите, когато такива услуги се оказват или са оказани в другата договаряща държава и доходът се отнася към определена база, която физическото лице постоянно има или е имало в свое разпореждане в тази друга държава.

2. Изразът "професионални услуги" включва по-специално независими научни, литературни, артистични, образователни или преподавателски дейности, както и независими дейности на лекари, адвокати, инженери, архитекти, стоматолози и счетоводители.

Член 15

Доходи от полагане на труд

1. Като се отчитат разпоредбите на чл. 16, 18, 19, 20 и заплата и други подобни възнаграждения, получавани от местно лице на едната договаряща държава за полагане на труд, се облагат с данъци само в тази държава, освен ако трудът се полага в другата договаряща държава. Ако трудът се полага в другата договаряща държава, такова възнаграждение може да се облага с данък в тази друга държава.

2. Независимо от разпоредбите на ал. 1 възнаграждение, получено от местно лице на едната договаряща държава за полагане на труд в другата договаряща държава, се облага само в първата посочена държава, ако:

(а) получателят пребивава в другата договаряща държава за период или периоди, ненадвишаващи общо 183 дни в съответната календарна година;

(б) възнаграждението е платено от работодател или от името на работодател, който не е местно лице на другата договаряща държава; и

(в) възнаграждението не е за сметка на място на стопанска дейност или определена база, които работодателят притежава в другата договаряща държава.

3. Независимо от разпоредбите на ал. 1 и 2 заплати и други подобни възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава във

връзка с полагане на труд в другата договаряща държава, не се облагат с данъци в тази друга договаряща държава, ако трудът се полага пряко от лица:

(а) във връзка със строителна площадка, строителен или монтажен обект в съответствие с буква "ж", ал. 2 на чл. 5;

(б) на борда на морски или въздушен съд или пътно транспортно средство, използван в международния транспорт от предприятие на местно лице на едната договаряща държава;

(в) в качеството им на журналист или кореспондент и възнаграждението е получено от източник извън тази друга договаряща държава, на която лицето е местно.

Член 16

Директорски възнаграждения

Директорски или други възнаграждения, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на член на управителен или подобен съвет на дружество или всяко друго юридическо лице, което е местно лице на другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

Член 17

Доходи на артисти и спортисти

1. Независимо от разпоредбите на чл. 14 и 15 доходите, получени от местно лице на едната договаряща държава в качеството му на деец на изкуството - като театрален, кино, радио- или телевизионен артист или музикант, или в качеството му на спортист от личната му дейност, като такъв, извършвана в другата договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази друга държава.

2. Когато доходи от лична дейност, извършвана от артист или спортист в качеството му на такъв, се получават не от самия артист или спортист, а от трето лице, независимо от разпоредбите на чл. 7, 14 и 15 тези доходи могат да се облагат в тази договаряща държава, в която се извършва дейността на артиста или спортиста.

3. Доход, получен от артист или спортист, който е местно лице на едната договаряща държава, за дейност, осъществявана в другата договаряща държава, се освобождава от облагане в тази друга договаряща държава, ако посещението на тази държава се финансира от държавни фондове на другата държава, нейно административно териториално подразделение или местен орган.

Член 18

Доходи от държавна служба

1. а) Възнаграждения, различни от пенсия, изплащани от едната договаряща държава или неин местен орган на физическо лице за оказани услуги и на тази държава или на неин местен орган, се облага с данъци в тази държава;

б) това възнаграждение обаче се облага с данък само в другата договаряща държава, ако услугите са извършени в тази друга държава и получателят е местно лице на тази държава, което:

(i) е гражданин на тази държава и не е гражданин на първата посочена държава; или

(ii) без да е гражданин на първата посочена държава, не е станал местно лице на тази договаряща държава единствено с цел извършването на услугите.

2. Разпоредбите на ал. 1 не се прилагат, а съответно се прилагат разпоредбите на чл. 15 и 16 по отношение на възнаграждения, изплащани от едната договаряща държава или неин местен орган, ако такива възнаграждения

се изплащат за услуги, извършени във връзка със стопанска дейност, осъществена в другата договаряща държава.

Член 19

Пенсии

Пенсии и други подобни възнаграждения, изплащани от източници в едната договаряща държава, могат да се облагат с данъци в тази държава.

Член 20

Студенти, стажанти, преподаватели и учени

1. Плащания, които студент или стажант, явяващ се непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава местно лице на другата договаряща държава и пребиваващ в първата посочена държава единствено с цел образование или практика, получава за издръжка, образование или практиката, не се облагат с данъци в тази първа договаряща държава при условие, че плащанията са от източници извън пределите на тази държава.

2. По този начин възнаграждение, получено от преподавател или учен, който непосредствено преди пристигането си в едната договаряща държава е бил местно лице на другата договаряща държава и се намира в първата посочена държава предимно с цел преподавателска дейност или извършване на изследвания, се освобождава от данък в тази държава за период две години по отношение на възнагражденията за преподавателска работа или научните изследвания при условие, че такива плащания произхождат от източници на другата договаряща държава.

Член 21

Други доходи

Други доходи, получени от местни лица на едната договаряща държава, независимо от това къде те възникват, непосочени в предишните членове на спогодбата, се облагат само в тази държава.

Член 22

Имущество

1. Недвижимото имущество по смисъла на чл. 6, притежавано в собственост от местно лице на едната договаряща държава и намиращо се в другата договаряща държава, може да се облага само в тази друга държава.

2. Имущество, състоящо се от движими вещи и образуващо част от актива на място на стопанска дейност, което предприятие на едната договаряща държава притежава в другата договаряща държава, или от движими вещи, принадлежащи към определена база на местно лице на едната договаряща държава в другата договаряща държава с цел извършване на независими лични услуги, може да се облага в тази друга държава.

3. Имущество, представляващо транспортни средства, използвани в международния транспорт, и други движими вещи, необходими за експлоатацията на такива транспортни средства, се облагат с данъци само в договарящата държава, на която лицето, владеещо това имущество, е местно лице.

4. Всички други видове имущество на местно лице на едната договаряща държава се облагат само в тази държава.

Член 23

Премахване на двойното данъчно облагане

1. Ако местно лице на едната договаряща държава получава доходи или владее имущество в другата договаряща държава, които в съответствие с разпоредбите на тази спогодба могат да се облагат с данък в другата държава, размерът на данъка върху този доход или имущество, който се плаща в тази друга държава, може да бъде приспаднат от данъка, събиран от това лице за такива доходи или имущество в първата посочена държава. Това приспадане обаче няма да надвишава сумата на данъка на първата държава за такъв доход или имущество, определен в съответствие с нейното данъчно законодателство.

Член 24

Недискриминация

1. Граждани на едната договаряща държава и юридически лица, създадени в съответствие със законодателството на тази държава, не подлежат в другата договаряща държава на друго или по-тежко данъчно облагане или свързани с тях задължения от данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са подложени гражданите или юридическите лица на тази друга договаряща държава при същите обстоятелства.

2. Предприятия на едната договаряща държава, капиталът на които изцяло или частично се притежава или контролира пряко или непряко от едно или повече местни лица на другата договаряща държава, не се подлагат в първата посочена държава на данъчно облагане или свързаните с него задължения, които са различни или по-обременителни, отколкото данъчното облагане и свързаните с него задължения, на които са или могат да бъдат подложени други подобни предприятия на първата договаряща държава, капиталът на които изцяло или частично се притежава или контролира пряко или непряко от едно или повече местни лица на първата държава.

3. По смисъла на този член терминът "данъчно облагане" включва данъците, обхванати от тази спогодба.

Член 25

Процедура на взаимно споразумение

1. Когато местно лице на договарящите държави счете, че действията на едната или на двете договарящи държави водят или ще доведат за него до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на тази спогодба, то може, независимо от средствата за защита, предвидени в националните законодателства на тези държави, да отнесе своето възражение пред компетентните органи на договарящата държава, на която е местно лице. Възражението трябва да бъде представено в срок три години от първото уведомяване за действието, водещо до данъчно облагане, несъответстващо на разпоредбите на спогодбата.

2. Компетентният орган ще положи усилия, ако счете, че възражението е основателно и ако не е в състояние да достигне сам до удовлетворително разрешение, да реши случая посредством взаимно споразумение с компетентния орган на другата договаряща държава с оглед да се избегне облагане, което не е в съответствие със спогодбата.

3. Компетентните органи на договарящите държави ще полагат усилия да разрешават посредством взаимно споразумение всички затруднения или съмнения, възникващи във връзка с тълкуването или прилагането на спогодбата. Те могат да се консултират помежду си и за случаи за отстраняване на двойното облагане, непредвидени в тази спогодба.

4. Компетентните органи на договарящите държави могат също така да се консултират пряко помежду си с цел да постигнат споразумение по смисъла на предходните алинеи. Ако се окаже целесъобразно да се разменят устно мнения, такъв обмен на мнение може да се извърши в рамките на заседание на комисии от представители на компетентните органи на договарящите държави.

Член 26

Размяна на информация

1. Компетентните органи на договарящите държави си разменят такава информация, каквато е необходима за прилагането на разпоредбите на тази спогодба или на националните законодателства на договарящите държави по отношение на данъците, спрямо които се прилага спогодбата, доколкото предвиденото в тях данъчно облагане не противоречи на спогодбата. Всяка информация, получена от договаряща държава, се счита за поверителна също както информацията, получена съобразно вътрешното законодателство на тази държава, и се предоставя само на лица или органи (включително съдилища и административни органи), занимаващи се с определянето, събирането, принудителното изпълнение или изпълнението на актове по отношение на данъците, за които се прилага тази спогодба. Такива лица или органи използват информацията само за тези цели. Те могат да предоставят информацията в хода на открито съдебно заседание или при постановяване на съдебни решения.

2. Разпоредбите на ал. 1 в никакъв случай няма да се разглеждат като налагащи на компетентните органи на една от договарящите държави задължението:

а) да предприема административни мерки, отклоняващи се от законите и административната практика на тази или на другата договаряща държава;

б) да предоставя информация, която не може да се получи съгласно законите или по нормалната административна практика в тази или в другата договаряща държава;

в) да предоставя информация, която би разкрила каквато и да е търговска, стопанска, промишлена или професионална тайна или търговска процедура или информация, чието разкриване би противоречало на обществения ред.

Член 27

Сътрудници на дипломатически представителства и консулски служби

Нищ в тази спогодба не засяга данъчните привилегии на сътрудниците на дипломатическите представителства или на консулските служби съгласно нормите на международното право или съгласно разпоредбите на специални споразумения.

Член 28

Влизане в сила

1. Тази спогодба подлежи на ратификация във всяка от договарящите държави.

2. Тази спогодба влиза в сила от деня на размяна на ратификационните документи и нейните разпоредби ще се прилагат:

а) по отношение на данъците, събирани при източника на сумите, платени или начислени на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата е влязла в сила;

б) по отношение на другите данъци - за данъчните периоди, започващи от 1 януари на календарната година, следваща годината, в която спогодбата влиза в сила.

Член 29

Прекратяване на действието

Тази спогодба остава в сила за неопределен срок, но всяка от договарящите държави може до 30 юни на всяка календарна година след изтичане на петата година от годината на размяна на ратификационните документи да предаде на другата договаряща държава по дипломатически канали писмено съобщение за прекратяване действието на тази спогодба:

а) по отношение на данъците, събирани при източника - от сумите, изплащани или начислявани на или след 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено съобщението;

б) по отношение на другите данъци - за данъчните периоди, започващи от 1 януари на календарната година, следваща годината, в която е изпратено съобщението.

Съставена в София на 8 юни 1993 г. в два екземпляра на български и руски език, като и двата текста имат еднаква сила.